

**De Ivre Sistendi, Et Manvvm Iniectione, Qvam Vvlgo
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

Debitor an possit ab aliis recommendari in arresto. Caput 49.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](#)

De Iure Sistendi.

damnum patitur, & ex toto quantum ad illū effectum, valet renūciatio etiam parte absente & non consentiente, & nullo pro eo reo; Aut quārimus an valeat quantum al hoc vt ipsi reo acquiratur ius exceptionis, per quod posset repellere actorem volētem reinchoare litem, & in hoc stat substantia istius legis in quo dico quod requiritur eius præsentia, vel alterius recipientis pro eo, vel nuncius aut epistola, per ea quæ not. in l. consensu, de act. & oblig. & nō curo si alterum istorum interuenit, ante litis contestationem, vel non, cum habeat vim pacti.

Debitor an possit ab aliis creditoribus, soluto debito, pro quo arrestatus fuerat, in arresto retineri seu commendari. Caput 49.

A R G U M E N T A.

*Citatus à diversis Iudicibus an venire debeat. nu.1.
Depositum restitutio an impediri à tertio possit. numero*

2. & 4.

Creditores plures possunt immitti in bona debitoris. numero

3.

Creditor debitorem fugitiuum propria auctoritate capere potest. nu.5.

Creditore arrestante non comparente, quid sit faciendum. nu.6.

Judex laicus citare potest clericum sub condicione Si sua putauerit interesse. nu.7.

Debitor arrestatus & incarceratus, an alibi per procuratorem se defendere cogatur. nu.8.

Domis

DOMITIVS Vlpianus lib. 5. ad Edictū respondit, In ius vocari non debere eū, qui apud Pr̄etorē causam agit. l. 2. ff. de in ius voc. quasi dicat, quod pars litigans coram vno Iudice in vno tribunal, non potest vocari ad aliud tribunal, nisi fortasse aliud tribunal sit maius; Nam vt ait Iulius Paulus, Is qui ad maius auditorū vocatus est, si litem inchoatam deserit, contumax non videtur. l. contra pupillum. §. fin. ff. de re iud. Quo respōso Vlpiani plerique magni nominis Interpretes permoti existimarunt debitore qui ad instantiam seu petitionem vnius creditoris captus, vel arrestatus fuit, ob aliud debitum, à reliquis creditoribus postea emergentibus aggrauari, & diutius in vinculis retineri nō posse, quippe quod is qui sic arrestatur, & vinculis non-nunquam mancipatur, quodammodo in ius vocetur, & realiter (vt aiunt nostri) citetur. l. plerique. ff. de in ius voc. Et sicut depositum, denunciatione noua per alium facta non impeditur. l. pen. C. depos. ita quoq; & arrestum istud, quo nunc constringitur debitor, per se consistit, & ideo restitutio & relaxatio arrestati, tuāquam rei alicuius depositæ, facto & denunciatione alterius creditoris impediri non debet, quod & Bartol. ad d. l. 2. sensisse video. Porrò autem & ipsem Barto. ad l. 2. §. j. ff. de custo. reor. versic. Ulterius quāro. contrarium sentit, & breuibus verbis elegāter ibi decidit, quod longa & varia distinctione, multorumque argumentorum propositione ac discussione,

De Jure Sistendi.

sione, in quæst. 6. incip. latus. facere conatus
erat. Nihil enim est, inquit, quod repugnat
debitorem ab alio creditore recommodari,
³ est, pro alio debito retineri. Sed quemadmo-
dū possunt plures creditores immitti in po-
sitionem bonorum debitoris, l. si finita. §. ci
autem plures. ff. de dam. in sec. Ita nihil impe-
dit, quod debitorem etiam à plurib. recommen-
dari possit. Zasius ad d. l. 2. nu. 22. versic. quid
autem si carceratus, &c. cum aliàs semper co-
parente aliquo tertio & de iure suo probante,
⁴ depositi restitutio impediatur, negeturq; etiā
ipſi deponenti, l. bona fides. ff. deposit. & lex si
⁵ fugæ periculum imminet, debitorem contra
communes regulas, ab ipso creditore capi, pa-
tiatur, manusque creditortim armet, ne is elab-
atur. l. ait prætor. §. si debitorem. ff. de his que
in fraud. cred. Quod certè dubitationem non
habet, si sit noua causa, ob quam vel ab eodē,
vel ab alio creditore arrestatur, l. sed eximen-
di, §. idem si quis. ff. ad exhib. dolusq; aut ca-
lumnia primi prætensi creditoris, secundo ve-
ro creditori, obesse non debet. Bart. in d. q. la-
pus. Guido Pape, quæst. 61. in fi. Socyn. consi.
119. lib. 3. Cæterum ut refert Paris de Puteo,
⁶ de Syndic. ad verb. carcer. cap. 5. nu. j. quando
non reperitur is qui debitorem arrestari fecit,
publicæ proclamationes fieri debet, ut si quis
habuerit iustum causam impediendi relaxa-
tionem compareat, eamque alleget, nemine-
que veniente dimittitur. Bart. ad l. si quis vxo-
ri. §. fugitiuū. ff. de furt. Ang. ad l. si. de exhib.

reis,

reis. Bal. ad l. si quis. §. fin. ff. de condi. instit. l.
ea quæ. ff. de in ius voc. l. si eo tempore, C. de
remiss. pignor. l. j. §. cum dicitur. ff. si cui plus
quam per falcid. Et eiusmodi proclamatione
etiam clerici continentur, cum non sit nisi cō-
dicionalis quædam citatio dūtaxat, quæ à Iu-
dice laico in quemuis clericū fieri potest, Bal.
ad l. testamenta. C. de testam. & ad d. l. ea quæ.
ff. de in ius voc. Istam tamē proclamationem
mores nostri ignorant, quia nemine impedi-
mentum vltro præstante, debitor dimittitur.
Quid autem si aliquis est incarceratus pro de-
bito, & iis citatur ab alio creditore coram alio
Iudice, an teneatur comparere? an valeat alte-
rius Iudicis processus? Videtur quod nō, quia
Ulpianus ad d. l. 2. negat eū in ius vocari pos-
se, qui à loco nequeat discedere. Sed Zasius
paucis verbis non ineleganter ad eandem l. 2.
nu. 21. distinguens ait, quod si iste est iustè car-
ceratus pro debito, & potuit mittere procura-
torem, qui ipsum defenderet coram alio Iudi-
ce, tunc valet processus alterius Iudicis, & im-
putabit sibi incarceratedus, qui se per procura-
torem non defenderat, iuxta communem re-
gulam, quod nemo excusatur absens ex qua-
cunq; necessitate, si iusta fuit detētio, & pro-
curatōrē mittere potuisset, l. Papinianus ait.
ff. de minor. & tenet processus siue alias Iudex
sciuerit eum esse incarceratedus, siue ignora-
uerit. Castrens. ad d. l. 2. Bart. ad l. is qui reus. ff.
de pub. Iudic. Aretin. consil. 132. Quod si verò
alterum defecerit, scilicet, vel quia non esset
iustè

De Jure Sistendi.

iustè carceratus, vel quia non potuissetum-
modè mittere procuratorem, & alius lux-
sciens citaret eum, tūc processus esset ipso-
re nullus, l. 2. & ibi Bal. C. ex quib. caus. mai.
Sin autem Iudex ignorat, tunc processus no-
est ipso iure nullus, sed aduersus eum restitu-
tio conceditur, d. l. 2. & Doc. adl. quæsitum,
de re iudic.

Debitorem an possit Commenta-
riensis pro expensis retinere, & re-
laxationem eiusdem impedire.

Caput 50.

ARGVM ENT A.

Retentionis usus in iure est necessarius.

*Præsumitur quod Commentariensis aluit captiuum
numero*

*Actus in dubio præsumitur ab eo gestus, qui empe-
rere debuit.*

*Ordinarium auxilium quam diu supereft ad extra-
ordinarium & subsidiarium non est recurrendū.
numero*

Plus cautionis est in rem quam in personam.

Aetio est inanis quam excludit inopia debitoris.

Locupletior factus quis dicatur.

*Aetio quando datur aliis quam iis cum quibus aet-
fuit.*

Plura remedia quis habere potest.

*Retention an habeat locum quando obligatio est nu-
la aut innalida.*

RE TENTIONIS usus frequēs ac ne-
cessarius est in iure, vt qui in rem alienā
quid im-